

L'ULL

NÚM. 9

OLOT, 17 DE AGOST DE 1912

ESTIU I

No's tornen els originals, ni's publiquen anuncis de cap mena.

UNA FELICITACIÓ

El dia quatre d'aquet mes que corre tant que pot, a Sant Domingo. Un estimat amic nostre, debía celebrar la seva festa onomástica; ab tal motiu, encara que ab lamentable retràs, li envièm desde les nostres respectables planes, la més coral felicitació.

Malgrat sigui capellà, es un home que'ns té guanyades les simpaties, y, per lo tant, no podèm prescindir d'aquet compliment. També es petit, mogut, un xic perpiçot, penjà la faixa en altre temps y actualment gosa d'una important canon-gia, sens esser canonge.

Els seus germans y companys de ministeri, no l'estimen gaire; sovintment passen pel seu costat sens saludarlo, ne parlen mal quan poden y el rector no'ls sent. Un dia, un clergue fornit, d'atlética musculatura, al donarli el sacre abràs de ritual en un ofici a Sant Esteve, l'apretà tant fort, que'l pobre *Lerroux petit*—com l'anomenen ells—ja comensava a treurer la llenga.

Gran privat de la rectoria, durant molt temps, y catalanista exprocessat, quan aixó s'estilaba, es àgil y oportunista y no desperdicia may les ocasions que se li ofereixen per lluirse. Aprofitant la seva privansa aprop del *fac totum*, va remoure cels y terra fins a obtenir el nomenament de individu de la Comunitat. Foren inútils les protestes de les majories; després d'acalorades discussions en que'l senyor president tingué de remenar forsa

la campana, vulgas o no vulgas, la sobirana voluntat va prevaldre, les reclamacions al Bisbe se'n varen anar aigua avall y en Lerroux Petit entrà a la Comunitat.

Ell, a tots s'escolta y de tots se'n riu ab aquella rialla picaresca, a voltes misteriosa y profunda. No obstant, la porta votada a dos o tres. A n'aquell sant baró, carlinàs empedernit, que concorre als enterros ab l'esquena encorvada; a n'aquell altre excastrens, admirable jugador del *tresillo* y aficionat a freqüents viatjes; a n'aquell tenoret, que a voltes canta de bariton, altres de baix, altres de tiple y qu'es el director de l'*Escuela...*; ¡ah! a n'aquestos si que'ls faria pagar cara la seva hostilitat, si pogués el nostre estimat y minúscul capellonet.

De les seves qualitats oratories, no'n parlém; segurament qu'es el predicador més conegut en tota la provincia. Admirable coneixedor de les situacions, tant bé ho fá en castellá com en catalá; el seu estil, a voltes florit y cadenciós, remou els cors de les *hijas de Maria*; a voltes enérgic y altaner, semblen discursos del célebre Lerroux autèntic, *acomodados a la escena católica*.

Pró ara, ja no trevallja gaire; se dedica a la bona vida y per ell sempre es *domingo*.

Per aixó'ns complavém en adressarli aquestes ratlles, com una fervent admiració a les seves qualitats personals y a la seva brillant labor evangélica.